

A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe” . (Rz 12, 1-2) Wolą Boga jest zawsze dobro człowieka, przede wszystkim – na pewno – wieczne. Pan Jezus powiedział:

„To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym” (J 6, 40)

. W Niebie wszyscy aniołowie i święci są szczęśliwi, ponieważ pełnią wolę Bożą. Jednak doczesny los człowieka również nie jest Stwórcy obojętny. Pragnie On, abyśmy tu, na ziemi, w sposób doskonały pełnili Jego wolę, szli zawsze drogami dobra, a przez to obfitowali w łaski i zostali zbawieni.

†

Niestety, ludzie nieraz błędnie rozumieją wolę Bożą. Wydaje im się, że wymaga ona rezygnacji ze swoich pragnień, koniecznej zgody na cierpienie, nieszczęście. Taka postawa wynika z fałszywego obrazu Stwórcy. Otóż plan Pana polega na tym, aby człowiek był szczęśliwy już za życia ziemskiego!

Jak rozpoznać wolę Bożą? Pierwszym krokiem ku temu jest pragnienie poznania oraz serce gotowe do jej przyjęcia i spełnienia. Ważne jest, by to, co chcemy robić, nie było przeciwne Bożym i kościelnym przykazaniom. A więc czyn powinien opierać się na miłości do Pana, bliźnich i samego siebie. Istotne znaczenie ma również modlitwa o rozpoznanie woli Bożej oraz życie w stanie łaski, czyli nie popełniając grzechów śmiertelnych. Jeżeli się ich dopuszczamy, nie jesteśmy w stanie rozpoznać wolę Ojca Niebieskiego.

□ **„Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa”** – głosił św. Hieronim. W Biblii Bóg mówi, co mamy czynić, a jakich uczynków zaniechać.

Na przykład w jednym z listów św. Pawła Apostoła czytamy: **„Albowiem wola Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty” (1 Tes 4, 3)**

. Ten werset w konkretny sposób wskazuje, że człowiek powinien dążyć do czystości w relacjach, by osiągnąć świętość. Dalej św. Paweł mówi:

„W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was” (1 Tes 5, 18)

. A więc mamy dziękować Panu we wszelkich okolicznościach swego życia. Na kartach Pisma Świętego odnajdujemy też fragmenty, w których Wszechmocny nakazuje, byśmy byli uczciwi, byśmy miłowali swoich nieprzyjaciół, byśmy pokutowali za nasze grzechy itd. Dobrym sposobem na rozeznanie woli Bożej jest stawianie sobie pytań: co w tej konkretnej sytuacji

uczyniłby Zbawiciel? co zrobiliby apostołowie albo któryś święty?

„Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym” (Rz 9, 1) . Bóg wpisał prawo moralne w ludzkie serca. Sumienie ma służyć człowiekowi pomocą w rozpoznawaniu woli Najwyższego. Najprostsza definicja podaje, że sumienie to głos samego Boga, który w nas rozbrzmiewa i poucza o dobru, które mamy czynić, oraz o złu, którego mamy unikać (por. KKK 1776). Katechizm Kościoła Katolickiego poucza również, że nawet jeśli głos ten z powodu złego postępowania w nas osłabnie, to jednak nigdy nie zamilknie (por. KKK 1865). Jest to swego rodzaju kompas duchowy, który do końca życia ziemskiego będzie wskazywał właściwy kierunek.

□ **„Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia” (2 Tm 1, 7)**. Bóg stworzył Wszechświat według pewnego mądrego zamysłu. Dał człowiekowi zdrowy rozsądek, by mógł rozpoznawać Jego wolę w tym świecie. Spełnienie pewnych funkcji podpowiada nam rozum (na przykład, że mężczyzna jest powołany do bycia ojcem, a kobieta – matką, rodzice powinni wychowywać swoje dzieci itd). Jest to tak oczywiste, że nie wymaga żadnych znaków od Boga. Wolą Stwórcy jest trwanie w swoim powołaniu – kapłaństwie czy życiu rodzinnym. Nie możemy naruszyć ślubów, które złożyliśmy. Jeśli coś wymaga złamania tej przysięgi, nie jest wolą Boga. Pan chce również, byśmy rozwijali i owocnie wykorzystywali każdy talent, którym zostaliśmy obdarzeni.

□ **„Głupi pogardza napomnieniem ojca, kto rad przestrzega – mądrzeje” (Prz 15, 5)**.

W rozpoznawaniu woli Boga mogą pomóc inni ludzie, gdyż posiadają wiedzę i pewne doświadczenie. Jako patrzący z dystansu, mogą ocenić sytuację obiektywnie, bez emocji. Na przykład osoba zakonna powinna uzgodnić swoje czyny z przełożonymi, kapłan – z biskupem czy swoim proboszczem, człowiek mający rodzinę – ze swoim małżonkiem, samotny może poradzić się swego duszpasterza. Ważne jest pamiętać, że ten, kto chce czynić postępy w życiu duchowym, musi mieć dobrego kierownika duchowego, który pomoże w rozpoznaniu znaków działania Pana.

Jeżeli będziemy szczerze szukali woli Bożej, to ją na pewno odnajdziemy. A gdy już ją odnajdziemy – w Biblii, w naszym sumieniu, w sposób rozumowy, dzięki pomocy innych ludzi – naszym obowiązkiem będzie podporządkowanie się jej, gdyż tego wymaga własne dobro, szczęście i zbawienie. Bóg wzywa do prowadzenia życia zgodnego z każdym słowem, pochodzącym z Jego ust. A Jego wolę wobec nas właściwie można streścić do jednego zdania z Pisma Świętego: **„Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty” (1 P 1, 15-16)**.